

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200117
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej, sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: TATRY - BETÓN, s. r. o., so sídlom Za mostom 1011/43, 031 04 Liptovský Mikuláš, IČO: 46 688 005, právne zastúpený: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Hurbanova 1243/18, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti žalovanému (sťažovateľ): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100389435/2020 zo dňa 7. februára 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/51/2020-126 z 24. augusta 2021 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/51/2020-126 z 24. augusta 2021 a vec v r a c i a Správnemu súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Daňový úrad Žilina (ďalej aj ako „správca dane“) rozhodnutím č. 102305884/2019 zo dňa 07.10.2019 (ďalej aj ako „rozhodnutie správcu dane“) podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 12 000,- eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie november 2017.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 100389435/2020 zo dňa 07.02.2020 (ďalej aj ako „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdil rozhodnutie správcu dane.

3. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplynulo, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na DPH za zdaňovacie obdobia október 2016, júl 2017 a november 2017. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil protokol č. 101839324/2019 zo dňa 31.07.2019.

4. Žalobca si v kontrolovanom zdaňovacom období november 2017 uplatnil odpočítanie DPH v sume 12 000,- eur z faktúry č. 102017096 (interné číslo DF 30170594) zo dňa 27.11.2017, vystavenej spoločnosťou VH - AUTORACING s. r. o., Zborov nad Bystricou 70, 023 03 Zborov nad Bystricou, IČO: 46 087 800 (ďalej aj ako „dodávateľská spoločnosť“ alebo „dodávateľ žalobcu“), dátum dodania 27.11.2017, za propagáciu firmy na reklamnej ploche firmy VH - AUTORACING s. r. o. za november 2017, základ dane 60 000,- eur, 20 % DPH v sume 12 000,- eur, celková fakturovaná suma 72 000,- eur.

5. Žalobca správcovi dane okrem faktúry č. 102017096 predložil príslušnú objednávku, Zmluvu o vykonaní reklamy zo dňa 02.01.2016 a Zmluvu o vykonaní reklamy zo dňa 01.07.2017, obe uzatvorené s dodávateľskou spoločnosťou, pozvánky na RALLY PREŠOV (28.-29.04.2017), RALLY TATRY (26.-27.05.2017), AGROTEC RALLY HUSTOPEČE (16.-17.06.2017), IX. RALLY LUBENÍK (14.-15.07.2017), BARUM CZECH RALLY ZLÍN (25.-27.08.2017), BONVER - PARTR RALLY VSETÍN (13.-14.10.2017), Auto Show SLOVAKIA RING Bratislava (10.-11.11.2017), dokumenty, doklady, listiny a fotodokumentáciu na CD-nosičoch preukazujúcu propagáciu žalobcu na reklamnej ploche dodávateľa.

6. Správca dane skonštatoval, že ak pojem reklamné služby nie je definovaný v zákone č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o DPH“ alebo „zákon č. 222/2004 Z. z.“) a ani sa neodkazuje pri posudzovaní reklamných služieb na iný právny predpis, je potrebné vychádzať z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj ako „SD EÚ“), ktorý sa právnou podstatou ako aj definovaním reklamných služieb už zaoberal. Podľa jeho rozsudku vo veci C-68/92 reklamnými službami je akákoľvek aktivita smerujúca k šíreniu odkazu a informovaniu spotrebiteľa o existencii a vlastnostiach výrobku alebo služby s cieľom zvýšiť ich odbyt. Správca dane poukázal aj na obsah rozsudku SD EÚ vo veci C-69/92, pričom vyvodil, že podľa SD EÚ reklamná aktivita informujúca spotrebiteľa má byť natoľko agresívna, aby sa dosiahol jej účel, ktorým je podpora predaja a nákupu. Aplikujúc uvedené princípy na prípad žalobcu správca dane uzavrel, že nebolo preukázané, že umiestnením loga žalobcu na závodných automobiloch sa počas motoristických pretekov prezentovala existencia a vlastnosti výrobkov alebo služieb žalobcu pre verejnosť za účelom zvýšenia odbytu výrobkov alebo služieb. Žalobcovi sa tak podľa správcu dane nepodarilo preukázať, že prijaté služby mali priamu a bezprostrednú súvislosť s uskutočnenými zdaniteľnými plneniami žalobcu. Transakciu medzi dodávateľom a žalobcom označil správca dane za sponzoring, pri ktorom nejde o prezentáciu výrobku alebo služby. Pri sponzorskom odkaze nie sú prítomné špecifické propagačné prvky vyzdvihujúce vlastnosti produktu.

7. V preskúvanom rozhodnutí k odvolacím námietkam žalobcu, že správca dane ohľadom definovania reklamy neaplikoval § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 147/2001 Z. z.“), príp. § 19 ods. 2 písm. k) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, žalovaný uviedol, že zákon č. 222/2004 Z. z. v prípade reklamných služieb tieto služby nedefinuje a ani sa neodvoláva na žiadnu právnu normu, teda sa jedná o pojem Európskeho spoločenstva, ktorý musí byť vykladaný jednotne. Preto správca dane postupoval podľa žalovaného správne, keď definoval reklamné služby v intenciách rozsudkov SD EÚ. Zákon č. 147/2001 Z. z. v ustanovení § 2 ods. 1 písm. a) definuje reklamu ako predvedenie, prezentáciu alebo iné oznámenie v každej podobe súvisiace s obchodnou, podnikateľskou alebo inou zárobkovou činnosťou s cieľom uplatniť produkty na trhu. Z uvedenej definície je zrejmé, že cieľom reklamy je uplatnenie produktov na trhu, tzn. nabádať ku kúpe konkrétneho tovaru alebo služby. Len samotné zobrazenie loga žalobcu tento cieľ nenaplnilo. Preto ani prípadná aplikácia uvedenej definície reklamy na prípad odvolávajúceho by nezmenila záver správcu dane.

II

Konanie na správnom súde

8. Proti preskúvanému rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „správny súd“) správnu žalobu, na podklade ktorej správny súd rozsudkom č. k. 30S/51/2020-126 z 24. augusta 2021 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) zrušil preskúvané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, priznávajúc žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

9. Správny súd identifikoval v preskúvanom rozhodnutí a jemu predchádzajúcom konaní vadu spočívajúcu v absencii opory skutkového stavu vzatého za základ rozhodnutia v obsahu administratívnych spisov, pričom táto vada podľa správneho súdu úzko súvisí s nedostatočne zisteným skutkovým stavom veci. Správny súd ustálil, že správne orgány podstatným spôsobom vychádzali z argumentácie rozsudkov SD EÚ vo veciach C-68/92 a C-69/92, avšak ani jeden z týchto rozsudkov netvorí súčasť administratívneho spisu. Ako vadu to správny súd vnímal preto, že ide o rozsudky vyhlásené pred vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie. Ich preklady do slovenského jazyka nie sú súčasťou Zbierky rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu a nie sú ani inak verejne

dostupné. Správny súd uviedol, že hoci tento nedostatok nebol namietaný ani v administratívnom konaní a ani v správnej žalobe, prihliadol naň ex offio, keďže nemožnosťou účastníka oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, medzi ktoré je potrebné zaradiť aj do slovenského jazyka preložené rozsudky SD EÚ vo veciach C-68/92 a C-69/92, došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, čo súvisí s princípmi právneho štátu, na zachovaní ktorých je potrebné trvať. Správny súd podporne poukázal na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-161/06, z ktorého vyvodil, že otázka znalosti práva nemôže byť posudzovaná len so zreteľom na uverejnenie v úradnej zbierke, ale aj s ohľadom na publikačný jazyk, ktorému účastník konania rozumie.

10. Ďalší dôvod pre zrušenie preskúmaného rozhodnutia identifikoval správny súd vo vade nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť odôvodnenia, a to v tej časti, v ktorej žalovaný vyhodnocuje odvoláciu námietku žalobcu, v ktorej sa žalobca (okrem iného) domáha aplikácie ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z. z., a to legálnej definície reklamy na posudzovaný prípad. Žalovaný podľa správneho súdu na str. 11 ods. 3 preskúmaného rozhodnutia poukazuje na definíciu reklamy v zmysle uvedeného ustanovenia, pričom uvádza, že ani prípadná aplikácia uvedenej definície reklamy na prípad žalobcu by nezmenila záver správcu dane. Správnemu súdu tak nebolo z úvah žalovaného zrejmé, či žalovaný bol toho názoru, že uvedené ustanovenie malo byť v konaní správcom dane aplikované (popri definícii reklamných služieb podľa rozsudkov SD EÚ) alebo nemalo byť aplikované a z akého dôvodu. Správnemu súdu nebolo zrejmé, ako žalovaný vyhodnotil vzájomný vzťah medzi definíciou reklamy podľa zákona o reklame a definíciou reklamných služieb podľa označených rozsudkov SD EÚ.

III

Kasačná sťažnosť a stanovisko žalobcu k nej

11. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/51/2020 zo dňa 24. augusta 2021 podal žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“), súc názoru, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ustanovenie § 134 ods. 1 SSP, podľa ktorého je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. Skutočnosť, že žalobca nemal možnosť v administratívnom konaní oboznámiť sa s obsahom rozsudkov SD EÚ vo veciach C-68/92 a C-69/92 v slovenskom jazyku, nebola žalobcom v správnej žalobe vôbec namietaná, čo napokon skonštatoval v odôvodnení preskúmaného rozsudku aj správny súd. Sťažovateľ doplnil, že niet dôkazu o tom, že by sa žalobca počas administratívneho konania domáhal predloženia prekladov predmetných rozsudkov, pričom ich absenciu nenamietal. Sťažovateľ pripomenul, že ohľadne rozsudkov SD EÚ vo veciach C-68/92 a C-69/92 sa nejednalo o dôkazy, ktoré (by) boli získané v rámci daňovej kontroly alebo vyrubovacieho konania, keďže k ich vyhláseniu a následnej publikácii došlo už pred samotným daňovým konaním. Správca dane a sťažovateľ boli ich obsahom viazaní.

12. K namietanej nepreskúmateľnosti argumentácie na str. 11 ods. 3 preskúmaného rozhodnutia sťažovateľ zopakoval správnym súdom vytykanú časť odôvodnenia, a to, že zákon č. 222/2004 Z. z. v prípade reklamných služieb tieto služby nedefinuje a ani sa neodvoláva na žiadnu právnu normu. V prípade pojmu reklamné služby sa jedná o pojem Európskeho spoločenstva, ktorý musí byť vykladaný jednotne. Preto správca dane postupoval správne, keď aplikoval definovanie reklamných služieb vymedzených rozsudkom SD EÚ. Z uvedeného tvrdenia je podľa sťažovateľa zrejmé, čo bolo pre neho zdrojom v prípade vymedzenia (definovania) reklamných služieb. Pri konštatácii, že ani prípadná aplikácia definície reklamy vymedzenej v zákone č. 147/2001 Z. z. na prípad žalobcu by nezmenila záver správcu dane, sa jedná o odpoveď na hypotetickú otázku, aký by bol záver správcu dane a sťažovateľa v prípade, že by subjekt oprávnený zaoberať sa preskúmaním rozhodnutia správcu dane a preskúmaného rozhodnutia pripustil možnosť definície reklamy podľa zákona č. 147/2001 Z. z. na prípad žalobcu.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalobca. Napadnutý rozsudok správneho súdu považuje vo všetkých výrokoch za vecne správny, vychádzajúci z náležite zisteného skutkového stavu veci, ktorý správny súd správne právne posúdil. Žalobca sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou správneho súdu.

IV

Posúdenie veci kasačným súdom

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

15. Kľúčovou právnou otázkou v kasačnom konaní je, či správny súd náležite právne posúdil a odôvodnil svoje oprávnenie v tomto konkrétnom prípade realizovať súdny prieskum preskúmaného rozhodnutia nad rámec žalobných bodov, čo aj sám priznal (dokonca pri absencii obsahovo totožnej námietky zo strany žalobcu v administratívnom konaní), so záverom, že pre správnym súdom identifikovanú vadu je potrebné preskúmané rozhodnutie zrušiť. Ďalšou otázkou, ktorú je v kasačnom konaní potrebné zodpovedať, je, či je záver správneho súdu v otázke existencie vady nepreskúmateľnosti korektný, t. j. či je táto vada odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia skutočne daná a ak áno, či miera nepreskúmateľnosti je natoľko závažná, že je dôvodné a potrebné ju sankcionovať zrušením preskúmaného rozhodnutia.

16. Viazanosť správneho súdu rozsahom a dôvodmi žaloby ako jednu zo základných procesných zásad správneho súdneho konania vyjadril zákonodarca v ustanovení § 134 ods. 1 SSP. Súčasne v odseku 2 stanovil výnimky z tejto zásady, čím v podstate deklaroval, že vopred počíta so situáciami, kedy správny súd aj bez toho, aby to požadoval alebo namietol žalobca, musí v prípade potreby aj mimo rámca žalobných dôvodov testovať existenciu určitých väd a pri ich identifikácii vyvodíť z týchto zistení zákonom predvídaný výsledok (§ 191 ods. 1 SSP). Ide o prípady, kedy rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu [písm. a)], pri absencii právomoci orgánu verejnej správy na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo opatrenia [písm. b)], prípady rozhodnutí a opatrení, pri ktorých preskúmaní správny súd disponuje tzv. plnou jurisdikciou [písm. c) a e)], prípady, v ktorých je potrebné vyvažovať spoločenskú skúsenosťou preukázané slabšie postavenie účastníka administratívneho konania [písm. d)] a napokon o veci súvisiace s ochranou práv spotrebiteľa [písm. f)]. Z jazykového vyjadrenia ustanovenia § 134 ods. 2 SSP vyplýva, že ide o numerus clausus konkrétne pomenovaných situácií, pri ktorých správny súd nie je viazaný rozsahom žaloby a žalobnými bodmi.

17. Rozsah žaloby tvorí identifikácia administratívnych rozhodnutí alebo opatrení, ktoré žalobca napadol a označil v petite žaloby. V žalobných bodoch žalobca vymedzuje konkrétnymi skutkovými tvrdeniami a na ne nadväzujúcou právnou argumentáciou dôvody, pre ktoré žiada zrušiť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Realizuje tým svoju povinnosť tvrdenia. Správny súd následne vykoná svoje prieskumné oprávnenie iba v argumentačných mantineloch vymedzených žalobcom, pričom nemá vyhľadávať ani sa zaoberať inými dôvodmi, ktoré by eventuálne mohli byť relevantné pre vyhovenie nároku žalobcu (§ 134 ods. 1 SSP). Tým sa prejavuje princíp subsidiarity správneho súdnictva a v dôsledku toho relatívny charakter väd, pre ktoré sa napadnuté rozhodnutie zrušuje.

18. Vzťahnuc doposiaľ uvedené na preskúmané rozhodnutie kasačný súd konštatuje, že správny súd v dôsledku nesprávnej aplikácie ustanovenia § 134 ods. 1 a ods. 2 SSP nepostupoval v súlade so zákonom, keď žalovanému ako kruciálnu vadu jeho procesného postupu s následkom zrušenia preskúmaného rozhodnutia vytkol, že súčasťou administratívneho spisu neboli slovenské preklady rozsudkov SD EÚ vo veciach C-68/92 a C-69/92, čo správny súd vyhodnotil ako vadu spočívajúcu v absencii opory skutkového stavu vzatého za základ rozhodnutia v obsahu administratívnych spisov, rezultujúcej v žalobcom namietanú (ale inak vecne vôbec nezdôvodnenú) vadu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Pre uvedený postup správneho súdu, zjavne vybočujúci z rámca žalobných bodov, nie je možné nájsť oporu v žiadnom z ustanovení § 134 ods. 2 písm. a) až písm. f) SSP. Ako už uviedol kasačný súd vyššie, dôvody umožňujúce správne súdu nerešpektovať vôľu žalobcu vymedzujúcu rozsah súdneho prieskumu sú striktné dané a nie je možné ich výkladom, hoci na strane správneho súdu motivovaným ochranou práv účastníka konania, rozširovať.

19. Naplnenie vady nepreskúmateľnosti preskúmaného rozhodnutia odôvodnil správny súd tým, že mu z úvah žalovaného nebolo zrejmé, „či žalovaný bol toho názoru, že uvedené ustanovenie malo byť v konaní správcom dane aplikované (popri definícii reklamných služieb podľa rozsudkov

ESD) alebo nemalo byť aplikované a z akého dôvodu. Nie je správny súd zrejme ako žalovaný vyhodnotil vzájomný vzťah medzi definíciou reklamy podľa zákona o reklame a definíciou reklamných služieb podľa označených rozsudkov ESD.“ Kasačný súd sa nestotožňuje s existenciou správny súdom vytýkanej vady v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. Sťažovateľ vysvetlil, že „pojem reklamné služby“ vníma ako „pojem Európskeho spoločenstva“ a pri potrebe jeho jednotného výkladu je podľa sťažovateľa nevyhnutné aplikovať definíciu reklamných služieb vymedzených rozsudkami SD EÚ prednostne pred národnou legislatívou. Daňové orgány teda jasne uviedli, že k aplikácii zákona č. 147/2001 Z. z. nemienia pristúpiť a zrozumiteľne vysvetlili aj dôvody, prečo tak činia. V nadväznosti na to je už potom možné za nadbytočnú považovať požiadavku správneho súdu, aby sťažovateľ vyhodnotil vzájomný vzťah medzi definíciou reklamy podľa zákona o reklame a definíciou reklamných služieb podľa označených rozsudkov SD EÚ. Kasačný súd zdôrazňuje, že tu, vychádzajúc z kasačných námietok, neposudzuje, či argumentácia zvolená sťažovateľom v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia bola alebo nebola správna z pohľadu aplikácie korektného právneho predpisu, t. j. či žalovaný vec správne právne posúdil, ale hodnotí len to, či možno jeho argumentáciu posúdiť ako takú, ktorá je postihnutá vadou nepreskúmateľnosti práve v takom rozsahu a na takom mieste (str. 11 ods. 3 preskúmaného rozhodnutia), ako ju identifikoval správny súd.

20. Sumarizujúc uvedené, vyhodnotiac oba sťažnostné body vymedzené sťažovateľom v kasačnej sťažnosti za dôvodné, dospel kasačný súd k záveru, že správny súd svojím rozsudkom zaťažil správne súdne konanie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g) SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pri opätovnom prejednaní veci dáva kasačný súd správny súd do pozornosti, že k argumentačne ťažiskovému žalobnému bodu, ktorý úplne unikol pozornosti správneho súdu, je k dispozícii nielen judikatúra SD EÚ (C-334/20 zo dňa 25.11.2021 Amper Metal Kft.), ale už aj ustálená judikatúra kasačného súdu (napr. rozsudky sp. zn. 2Sžfk/31/2019 zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 5Sžfk/20/2021 zo dňa 19.07.2022), na ktorú je potrebné vziať zreteľ.

21. Podľa čl. I § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. výkon súdnictva vo veciach, v ktorých je daná právomoc správnych súdov, prešiel od 01.06.2023 z Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie.

22. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, správny súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

23. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne správny súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.